

от един корабен ветроупорен фенер с решетка, която го предпазваше от счупване при удар. Стъклото му най-често беше полупушено, затова изглеждаше като че ли едва блещука. Не липсваха и дървеници, а плъхове влизаха от брега и сновяха из трюмовете на кораба. Спомням си добре, че като проверявах как са подредили шкафчетата си, един моряк ми показа новия си панталон, почти наполовина изяден от плъхове така, както е бил грижливо стъгнат в бордовото шкафче на кораба. Вероятно при тази обстановка вдъхновението на Вапцаров създаде стихотворението "В кубрика", което аз толкова много обичам.

В края на май 1931 г. началникът на Морското училище, имайки предвид литературните дарби на Вапцаров, прекъсна стажа му в "Дръзки" и го премести на практически стаж в учебната работилница, която се числеше непосредствено към училището. Тук на Вапцаров беше възложена специалната задача да работи по поддържането на материалите, които трябваше да се отпечатат в юбилейния сборник по случай 50-годишнината на Морското училище. Юбилейният празник на училището отмина, Вапцаров беше изпратен на стаж като помощник-механик в търговското корабоплаване на параход "Бургас". Параходът "Бургас" извършваше плаване по така наречената "Александрийска линия". Посещаваше пристанищата: Варна, Бургас, Париград, пристанищата на остров Кипър - Фамагуста, Ларнека и Лимасол, посещаваше палестинските пристанища Хил Хайфа и Яфа /Тел-Авив/ и египетските: Александрия и Порт-Саид и се завръщаше обратно във Варна. Един такъв рейс откъсва моряците от България за около един месец. Пътувал съм и аз по тази линия. Впечатленията, които се добиват са наистина поразителни. Особено са силни те при първото плаване. Още след завръщането си от плаване Вапцаров написа своите пътни бележки под надслов "Импресии от кораба "Бургас", които съм чел в ръкопис още стъвсем нас-